KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 14.7.2004
COM(2004) 501 końcowy

2004/0170 (CNS)
2004/0171 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie wdrażania środków mających na celu korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady z dnia (…) w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. WSTĘP

Unia Europejska tworzy społeczność opartą na wspólnych celach, w której pewne części budżetu UE służą jasnemu celowi spójności, a inne finansują realizację określonych celów poprzez uzgodnione programy UE. Wskutek tego, zawsze będą istnieć tacy, którzy w rozliczeniu na czysto korzystają z budżetu UE (biorcy netto) oraz tacy, którzy wnoszą do niego wkład (płatnicy netto), choć korzyści z polityki przypadają na Unię jako całość.

Salda budżetowe (zwane również saldami netto), mierzone różnicą pomiędzy sumami wpłat i wypłat z budżetu UE, nie obejmują w pełni korzyści płynących dla Państw Członkowskich z ich przynależności do UE. Na przykład, wydatki na badania lub na ochronę granic przynoszą korzyści nie tylko bezpośrednim odbiorcom, lecz również powodują powstawanie efektu rozlania ponad granicami państw[1]. Zakres tego rozlania nie zawsze jest możliwy do określenia w kategoriach ilościowych, lecz może modyfikować ocenę ujemnych sald na rachunkach.

Definicja sald budżetowych jest ponadto obarczona istotnymi problemami pojęciowymi oraz związanymi z rachunkowością. Przy obliczaniu sald budżetowych konieczne jest dokonywanie licznych wyborów dotyczących pozycji, które mają być ujęte w przepływach przychodów i wydatków, oraz dotyczących okresów odniesienia (np. zestawienia gotówki w stosunku do narosłych kwot, nadwyżki z poprzednich lat, itp.). Uzyskane salda budżetowe różnią się znacznie w zależności od dokonanych wyborów.

Tym niemniej, wielkość niektórych spośród tych nierównowag znalazła się w centrum dyskusji politycznych. Po latach impasu budżetowego i trudnych dyskusji, porozumieniem z Fontainebleau w 1984 r. wprowadzono obecną korektę brytyjską, której moc prawną nadała decyzja o środkach własnych z dnia 7 maja 1985 r. Decyzja ta został oparta o następującą ogólną zasadę[2]:

„*… każde Państwo Członkowskie utrzymujące obciążenie budżetowe, które jest nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności może w stosownym czasie skorzystać z korekty*.”

Zasada uogólnionej korekty została więc już uznana przez Radę Europejską w 1984 r. („każde Państwo Członkowskie”). Decyzja o przyznaniu korekty powinna być oparta o dwa kryteria: wielkość nierównowagi budżetowej („nadmierna”) oraz zamożność Państwa Członkowskiego w porównaniu do UE jako całości („względna zamożność”).

---

[1] Te efekty rozlania obejmują wydawanie przychodu generowanego w przyjmującym Państwie Członkowskim na towary i usługi wytwarzane w innym Państwie Członkowskim, zakup aktywów finansowych wyrażonych w walutach różnych Państw Członkowskich, itp.

[2] Patrz: Rada Europejska Fontainebleau, „Wnioski Prezydencji”, Biuletyn Wspólnot Europejskich, 6-1984.

Uzasadnienia dla przyznania Zjednoczonemu Królestwu korekty na zasadzie wyłącznej są dziś mniej stosowne niż w czasie obrad Rady Europejskiej w Fontainebleau, ponieważ kilka innych Państw Członkowskich może słusznie twierdzić, iż ich obecna sytuacja jest porównywalna z sytuacją Zjednoczonego Królestwa (sekcja 2). Ponadto, koszt rozszerzenia UE powinien być sprawiedliwie rozłożony. W efekcie, pojawiają się argumenty, że w świetle zasady ustalonej we wnioskach z Fontainebleau istnieją warunki dla wprowadzenia uogólnionego mechanizmu korekty. Parametry określające taki mechanizm korekty są w trakcie badania i przedstawiona zostanie propozycja, która spełniać będzie dwa następujące cele:

- zapobieganie nadmiernym ujemnym saldom budżetowym wraz ze zmniejszaniem różnic pomiędzy płatnikami netto będącymi na porównywalnym poziomie zamożności;

- zapewnienie, aby koszty finansowania mechanizmu były utrzymane na rozsądnym poziomie.

2. OBECNA SYTUACJA ZJEDNOCZONEGO KRÓLESTWA W PORÓWNANIU DO INNYCH PŁATNIKÓW NETTO

W następnych dwóch pod-sekcjach zostanie zbadana względna zamożność oraz rozmiar sald budżetowych netto wszystkich płatników netto do budżetu UE.[3]

2.1. Względny stopień zamożności

W poniższej tabeli podano ogólne zestawienie dochodu narodowego brutto (DNB) na głowę mieszkańca wyrażonego w jednostkach siły nabywczej (PPS[4]) za rok 2003 dla wszystkich Państw Członkowskich, które były płatnikami netto w roku 2002[5].

Tabela 1. **DNB płatników netto na głowę mieszkańca**
(w PPS)
(Średnia UE-15. = 100)

	2003	**1984**
Zjednoczone Królestwo	111,2	90,6
Dania	111,1	104,0
Austria	109,8	--
Niderlandy	106,6	95,0
Szwecja	104,6	--
Francja	104,2	104,0
Niemcy	98,6	109,6
Włochy	97,3	92,9

[3] Ocena i wniosek przedstawiony w tym komunikacje oparte są na bardziej szczegółowych informacjach i analizie zawartej w aneksie technicznym do raportu Komisji w sprawie zasobów własnych.

[4] PPS – jednostka siły nabywczej (ang.:Purchasing Power Standard) jest to sztuczna waluta, która odzwierciedla różnice w krajowych poziomach cen, które nie są uwzględnione przez kursy wymiany walut. Jednostka ta pozwala na znaczące wielkościowe porównania wskaźników ekonomicznych pomiędzy różnymi krajami. Dane dotyczące PPS są obliczane przez Eurostat.

[5] Salda netto przedstawione w niniejszym dokumencie, podobnie jak te, które zostały użyte do korekty brytyjskiej, są skalkulowane z ujęciem wydatków administracyjnych. Z tego powodu, Belgia i Luksemburg nie figurują wśród płatników netto.

Powyższa tabela wyraźnie pokazuje, że w 2003 r. DNB na głowę mieszkańca, wyrażony w PPS waha się od 97% do 111% wartości średniej UE-15 dla wszystkich płatników netto do budżetu UE. Przy wskaźniku 111,2%, względny dobrobyt Zjednoczonego Królestwa zajmuje najwyższe miejsce w tym przedziale. Stanowi to ostry kontrast w stosunku do sytuacji w 1984 r., kiedy to Zjednoczone Królestwo było najmniej zamożnym spośród płatników netto.

Z uwagi na gwałtowne przesunięcie pozycji Zjednoczonego Królestwa w stosunku do innych płatników netto, uzasadnione jest ponowne rozważenie mechanizmu korekty w świetle zasady z Fontainebleau, zgodnie z którą saldo netto Państwa Członkowskiego powinno być postrzegane w powiązaniu z względnym dobrobytem danego państwa.

2.2. Salda budżetowe netto przed korektą brytyjską

Saldo budżetowe netto Zjednoczonego Królestwa za rok 1985 (pierwszy rok, za który została skalkulowana korekta) wyniosło –0,48% DNB przed korektą. (Choć brak dostępnych dokładnych danych dla innych Państw Członkowskich, Niemcy były w tamtym czasie jedynym oprócz Zjednoczonego Królestwa ważniejszym płatnikiem netto do budżetu UE). Jak zilustrowano w poniższej tabeli, saldo netto Zjednoczonego Królestwa w ostatnich latach przeciętnie utrzymuje się na porównywalnym poziomie. W okresie 1996-2002 r. saldo budżetowe netto płatników netto UE-15 – przed korektą brytyjską i z ujęciem wydatków administracyjnych – było przeciętnie następujące:

Tabela 2. **Salda budżetowe netto przed korektą brytyjską dla wybranych członków UE-15** (średnie roczne **1996-2002**)

	w % DNB
Zjednoczone Królestwo	-0,47%
Niemcy	-0,44%
Niderlandy	-0,43%
Szwecja	-0,38%
Austria	-0,24%
Włochy	-0,06%
Francja	-0,04%

Gdyby obecny system pozostał niezmieniony, to przeciętne salda budżetowe netto za okres 2008-2013[6] uległyby ogólnemu pogorszeniu dla wszystkich płatników netto z powodu finansowania kosztów rozszerzenia UE. Według oszacowań Komisji i przy założeniu poziomu wydatków równego pułapom w perspektywach finansowych zaproponowanych przez Komisję w jej komunikacie z dnia 10 lutego 2003 r.[7], szacunkowe salda netto płatników netto byłyby następujące.

[6] Szczegóły dotyczące hipotez przyjętych przy obliczaniu tych oszacowań przedstawiono w załączniku technicznym do raportu o zasobach własnych.

[7] KOM(2004) 101 wersja ostateczna.

Tabela 3. **Szacowane salda budżetowe netto przed korektą brytyjską dla wybranych członków UE-15** (średnie roczne **2008-2013**)[8]	
	w % DNB
Zjednoczone Królestwo	-0,62%
Niderlandy	-0,55%
Niemcy	-0,52%
Szwecja	-0,47%
Austria	-0,37%
Włochy	-0,29%
Francja	-0,27%
Dania	-0,20%
Finlandia	-0,14%

Przy założeniu, że poziom wydatków na rolnictwo dla UE-25 uzgodniony przez Radę Europejską w Brukseli w październiku 2002 r. oraz wydatki na „spójność" zaproponowane przez Komisję w ramach tzw. Celu 1 i Funduszu Spójności pozostaną niezmienione, obniżenie ogólnego poziomu środków na płatności z 1,14% DNB zaproponowanego przez Komisję do, powiedzmy, 1,00% miałyby jedynie bardzo ograniczony wpływ na wielkość szacowanych sald netto. Wynika to z faktu, że wydatki na nowe Państwa Członkowskie byłyby zasadniczo nietknięte, a redukcja objęłaby drastyczne cięcia w innych pozarolniczych wydatkach kierowanych do UE-15 i/lub w zewnętrznych działaniach, które nie wchodzą w zakres przydzielanych wydatków. W efekcie, obniżka wpłat na środki własne od płatników netto byłaby w dużym stopniu skompensowana przez odpowiednią redukcję przydzielanych wydatków UE w tych samych Państwach Członkowskich.

Przy braku jakiegokolwiek mechanizmu wyrównawczego, Zjednoczone Królestwo byłoby średnio największym płatnikiem netto za ostatnie 7 lat i prawdopodobnie pozostałoby największym płatnikiem netto do budżetu UE w ciągu całego okresu do 2013 r. Jednakże salda netto takich państw, jak NL, DE oraz, w mniejszym stopniu, SE są i według oczekiwań pozostaną na porównywalnym poziomie. Jak wykazano w poprzedniej sekcji, wszystkie te trzy Państwa Członkowskie są obecnie relatywnie mniej zamożne niż Zjednoczone Królestwo.

To, czy rozmiar sald budżetowych netto jest „nadmierny" biorąc pod uwagę względną zamożność zainteresowanych Państw Członkowskich, w dużej mierze zależy od politycznego postrzegania akceptowalnego stopnia finansowej solidarności w obrębie Unii. Gdyby saldo netto Zjednoczonego Królestwa zostało uznane za „nadmierne", wówczas zastosowanie zasady z Fontainebleau pociągałoby za sobą raczej rozszerzenie mechanizmu korekty na inne Państwa Członkowskie, które – przy niższych poziomach zamożności – mają ujemne salda netto podobnego rzędu wielkości.

W każdym razie, przyznanie korekty jednemu Państwu Członkowskiemu na zasadzie wyłącznej wydaje się nieuzasadnione, zwłaszcza jeśli wziąć pod uwagę spodziewaną ewolucję sald budżetowych netto w rozszerzonej Unii w niezmienionych warunkach, jak zilustrowano to w następnej sekcji.

---

8 Ponieważ korekty są zwracane rok później, wartości średnie podane w tej tabeli i w następnych są obliczone za okres sześcioletni, gdyż korekta za 2007 r. będzie wypłacona w 2008 r., a korekta za 2013 r. nastąpi w 2014 r.

3. SZACOWANE SALDA NETTO PRZY NIEZMIENIONEJ DECYZJI O ZASOBACH WŁASNYCH

Z oszacowań wynika, że w latach 2007-2013 korekta brytyjska zwiększy się o ponad 50% w stosunku do ostatnich 7 lat, wzrastając z 4,6 miliarda EUR w okresie 1997-2003 r. do szacunkowego poziomu 7,1 miliarda EUR.

W wyniku dodatkowych wydatków niezbędnych na rozszerzenie salda netto wszystkich krajów UE-15 ulegną pogorszeniu. Choć poszerzenie UE o 10 nowych Państw Członkowskich zostało jednomyślnie zaaprobowane na posiedzeniu Rady Europejskiej w Berlinie w marcu 1999 r., to jednak Zjednoczone Królestwo domagało się uwzględnienia wydatków na rozszerzenie[9] przy obliczaniu korekty brytyjskiej, co chroni je przed większością finansowych skutków rozszerzenia. Jest to główny powód spodziewanego przyszłego zwiększenia korekty brytyjskiej.

Wskutek tego, koszt przypadający na Państwa Członkowskie, które mają pełny udział w finansowaniu korekty brytyjskiej, wliczając wszystkie nowe Państwa Członkowskie, proporcjonalnie wzrośnie.

Gdyby obecnie obowiązująca decyzja w sprawie środków własnych pozostała w mocy, to szacuje się, że średnie salda netto dla płatników netto w okresie 2007-2013 r. po korekcie brytyjskiej byłyby następujące:

Tabela 4. **Szacowane salda budżetowe netto po korekcie brytyjskiej**
(średnie roczne za okres **2008-2013**)

	w % DNB
Niderlandy	-0,56%
Niemcy	-0,54%
Szwecja	-0,50%
Austria	-0,38%
Włochy	-0,41%
Cypr[10]	-0,37%
Francja	-0,37%
Dania	-0,31%
Finlandia	-0,25%
Zjednoczone Królestwo	-0,25%

Według tych oszacowań, Zjednoczone Królestwo stanie się (wraz z Finlandią) najmniejszym płatnikiem netto do budżetu UE, co pozostaje w oczywistej sprzeczności ze wspomnianą wyżej zasadą z Fontainebleau. Zatem, obecny system wyłącznej korekty dla Zjednoczonego Królestwa musi zostać ponownie rozważony. Natomiast rozszerzenie mechanizmu korekty na inne kraje poprzez rozwinięcie istniejącego systemu pozwoliłoby przybliżyć mechanizm do pierwotnego celu, jakim było unikanie obciążeń budżetowych nadmiernych w stosunku do względnej zamożności Państw Członkowskich. Wprowadzając swoiste zabezpieczenie dla znaczących płatników netto po przekroczeniu pewnego poziomu, może ono również ułatwić przyjęcie bardziej konstruktywnego podejścia, gwarantującego, że zasoby

9 Wydatki przedakcesyjne związane z rzeczywistymi płatnościami w ostatnim roku przed przystąpieniem wszystkich krajów przystępujących są w sposób ciągły odliczane od kosztów przypisanych.

10 Oszacowania dotyczą obszarów kontrolowanych przez Republikę Cypru.

budżetowe sprostają wyzwaniom związanym z obszarami działalności rozszerzonej Unii.

4. ZARYS UOGÓLNIONEGO MECHANIZMU KOREKTY

4.1. Ogólny zarys mechanizmu

Proponowany uogólniony mechanizm korekty należy postrzegać w kontekście ogólnego „pakietu" Komisji dla ram finansowych na okres po 2006 r. Ostateczna pozycja netto Państw Członkowskich przed i po korekcie może więc w pewnym stopniu zależeć od podejmowanych decyzji w sprawie wydatkowej strony pakietu.

Uogólniony mechanizm należy skalkulować na podstawie salda budżetowego netto każdego Państwa Członkowskiego w stosunku do budżetu UE. Mechanizm ten powinien być uruchamiany po przekroczeniu pewnego progu wyrażonego jako procent DNB każdego Państwa Członkowskiego, odzwierciedlającego minimalny akceptowalny poziom nieograniczonej solidarności finansowej pomiędzy Państwami Członkowskimi i stanowiącego podstawowy *rozsądny wkład netto*. Pozycje netto przekraczające ten próg będą kwalifikować się do korekty (częściowego zwrotu). Wysokość tej korekty będzie oparta na części salda netto przekraczającej ten próg, pomnożonej przez stopę zwrotu (tj. procent kwoty powyżej uzgodnionego progu podlegającej wyrównaniu). Jeżeli suma wszystkich korekt przekracza ogólną z góry określoną wielkość, to stopa zwrotu zostaje stosownie zmniejszona. W załączniku 1 przedstawiono kolejne wymagane etapy procedury oraz sposób funkcjonowania proponowanego mechanizmu korekty.

4.2. Poziom progu

Przeprowadzono symulacje dla różnych poziomów progu (stosując stopę zwrotu 66%) w granicach od zera do 0,50% DNB.

Łączna suma korekt przy różnych poziomach progu została oszacowana następująco:

Tabele 5. **Szacowane korekty brutto** (średnia za **2008-2013 r.**)

Poziom progu (*jako % DNB, UE-27)*	Suma wszystkich korekt *(w miliardach euro)*
0,00%	25,8
0,10%	19,8
0,20%	13,8
0,25%	11,1
0,30%	8,8
0,40%	5,2
0,50%	1,9

Poziom progu wynoszący około –0,25% stanowiłby swego rodzaju „punkt neutralny", przy którym szacowany przyszły koszt finansowania uogólnionego mechanizmu korekty byłby równy szacowanemu kosztowi finansowania obecnego mechanizmu korekty brytyjskiej. Próg niższy niż 0,25% oznaczałby, że Państwa Członkowskie płacące w całości brytyjski rabat (obecnie ponoszą one ponad 90% całkowitego kosztu) musiałyby płacić w przyszłości więcej niż wynosi szacowany koszt finansowania obecnego mechanizmu korekty brytyjskiej. Przy progu wyższym od 0,25% mechanizm byłby mniej kosztowny niż finansowanie szacowanej przyszłej

korekty brytyjskiej dla tych Państw Członkowskich, wliczając wszystkich biorców netto z budżetu UE.

Powyższa tabela pokazuje, że łączna suma korekt w przypadku progu 0,25% byłaby znacząco wyższa niż szacowany poziom przyszłej korekty brytyjskiej, o ile obecnie obowiązująca decyzja w sprawie środków własnych pozostałaby niezmieniona. Zastosowanie progu –0,25% wytworzyłoby poziom korekt (brutto) nieco powyżej 11 miliardów EUR, znacznie wyższy od szacowanej na 7 miliardów EUR średniej korekty brytyjskiej (netto) za ten sam okres. Różnica ta jest związana z założeniem, że finansowanie wszystkich korekt rozkładałoby się na wszystkie Państwa Członkowskie stosownie do ich udziału w DNB (patrz: sekcja poniżej).

Zatem istniałby możliwość sfinansowania korekt na łączną sumę do 11 miliardów EUR, zanim uogólniony mechanizm korekty (UMK) stałby się droższy niż kontynuowanie obecnej decyzji w sprawie środków własnych (DSW) dla tych Państw Członkowskich, które nie czerpałyby korzyści z UMK.

Wpływ wprowadzenia uogólnionego mechanizmu z progiem nie jest liniowy. Na efekt sald netto Państw Członkowskich oddziałuje kombinacja następujących elementów: a) poziomu nierównowagi budżetowej Państw Członkowskich przed korektą; b) poziomu progu; oraz c) zasad finansowania obowiązujących w ramach istniejącej korekty brytyjskiej.

Wszyscy główni płatnicy netto do budżetu UE (UK, DE, NL, SE) odnieśliby korzyści z mechanizmu korekty przy progach mniejszych lub równych 0,50% DNB. Mniejsi płatnicy netto otrzymaliby korekty w zależności od poziomu progu. O względnej pozycji każdego indywidualnego płatnika netto w stosunku do jego szacowanej przyszłej pozycji w ramach obecnej DSW decyduje kombinacja dwóch następujących czynników:

- wielkości ujemnego salda netto przed korektą, która sprzyja czerpaniu przez większych płatników netto, takich jak DE, NL i SE większych korzyści przy niższych poziomach progu (w porównaniu do mniejszych płatników netto);

- obecnego reżimu finansowania korekty brytyjskiej, wskutek którego Państwa Członkowskie aktualnie korzystające ze specjalnego systemu (DE, NL, SE, AT) mogą skorzystać mniej przy wyższych poziomach progu (w porównaniu do mniejszych płatników netto).

Ewentualny przyszły „sprawiedliwszy” mechanizm powinien zapewnić w szczególności, aby powstały koszt finansowania nie doprowadził do większego obciążenia Państw Członkowskich objętych programami spójności niż w ramach obecnego mechanizmu korekty brytyjskiej.

4.3. Zasady finansowania

Z technicznego punktu widzenia, korekta mogłaby być finansowana na trzy różne sposoby:

- Państwa Członkowskie, które otrzymują korektę nie uczestniczą w jej finansowaniu. W ramach tej opcji całe obciążenie związane z finansowaniem

byłoby skupione na krajach odpowiadających za mniej niż 50% łącznego DNB UE-27, z których wiele wykazuje stosunkowo niski poziom zamożności. Wskutek tego, ich pozycja budżetowa netto uległaby pogorszeniu w sposób niedopuszczalny, lub też wielkość korekt musiałaby zostać poważnie ograniczona. Ponadto, mogłyby powstać nieprawidłowości, gdyby jakieś Państwo Członkowskie o pozycji netto tuż poniżej progu musiało uczestniczyć w finansowaniu korekt, zaś inne Państwo Członkowskie będące tuż powyżej progu było zwolnione z finansowania.

- Państwa Członkowskie uczestniczą w finansowaniu wszystkich korekt, z wyjątkiem swoich własnych. Alternatywa ta znacznie skomplikowałaby propozycję, gdyż pociągałaby za sobą oddzielną rundę finansowania dla każdej spośród korekt.

- Wszystkie Państwa Członkowskie uczestniczą w finansowaniu wszystkich korekt. Udział ich finansowania w globalnej sumie korekt byłby uzależniony od ich udziału w DNB.

Przez wzgląd na wykonalność, przejrzystość i prostotę, wszystkie Państwa Członkowskie powinny uczestniczyć w finansowaniu wszystkich korekt (trzecia opcja).

Choć te zasady finansowania są równoważne dodaniu sumy korekt do strony „wydatki" w budżecie (dzięki czemu finansowanie mogłoby odbywać się wyłącznie poprzez zwiększenie dodatkowego środka DNB), to jednak proponuje się utrzymanie UMK po stronie „dochody" w budżecie tak, jak ma to miejsce w przypadku obecnej korekty brytyjskiej. Dodanie korekt do wydatków spowodowałoby sztuczne podniesienie poziomu wydatków budżetowych z odpowiadającym mu zmniejszeniem dostępnych marginesów zgodnie z globalnymi pułapami wydatków.

4.4. Porównanie poziomów korekty

Ustalenie progu na wysokości -0,35% DNB przyniesie wynik w postaci szacowanej średniej wielkości korekty brutto w wysokości około 7 miliardów EUR na lata 2007-2012 (do sfinansowania w latach 2008-2013).

Uogólnienie mechanizmu korekty w powiązaniu ze zmianą zasad finansowania oznacza, że porównanie z poziomem korekty wynikającym z obecnego systemu nie jest do końca czytelne. Ponieważ wszystkie Państwa Członkowskie, włącznie z tymi, które korzystają z tego mechanizmu, będą uczestniczyć w finansowaniu wszystkich korekt, całkowita korekta netto zawsze będzie niższa niż korekta brutto, podczas gdy zgodnie z aktualnie obowiązującym systemem nie istnieje różnica pomiędzy korektą netto i korektą brutto (Wielka Brytania otrzymuje to, co płacą inne kraje).

Uzyskane salda netto największych płatników netto po korekcie będą wyższe niż ustalony próg, z powodu połączonego efektu częściowego zwrotu oraz uczestnictwa w finansowaniu systemu korekty. Natomiast obciążenie Państw Członkowskich, które muszą zapłacić w pełni swoją część kosztów finansowania, a nie korzystają z korekty, jest obecnie niższe, nawet jeżeli całkowita korekta brutto jest większa. W związku z tym przy progu w wysokości 0,35% DNB i maksymalnej wcześniej ustalonej wielkości korekty w wysokości 7,5 miliarda EUR, łączne obciążenie dla

tych Państw Członkowskich byłoby jeszcze niższe (o około 1 miliard EUR) niż średni poziom płacony w okresie 2001-2004 r. i dużo niższe w porównaniu z szacunkowym kosztem kontynuacji obecnego systemu na kolejne ramy finansowe (patrz: tabela nr 6.)

5. WNIOSEK KOMISJI

Każdy mechanizm korekty pociąga za sobą dodatkową komplikację finansowania budżetu. Dlatego podstawowa propozycja powinna być stosunkowo i dostatecznie przejrzysta. Mając to na względzie, obecne parametry kalkulacji korekty brytyjskiej powinny być zmodyfikowane tylko tam, gdzie jest to konieczne, a uproszczone gdziekolwiek jest to możliwe.

Komisja proponuje zatem użycie następujących parametrów dla uogólnionego mechanizmu korekty:

- zachowanie kategorii dochodów, które będą brane pod uwagę (VAT + DNB) w niezmienionym stanie. Wszelkie inne istniejące komplikacje[11] należy usunąć;
- zachowanie wydatkowych pozycji ujętych w przydzielanych wydatkach w niezmienionym stanie;
- uproszczenie finansowania poprzez oparcie go wyłącznie na udziałach w DNB, przez co wszystkie Państwa Członkowskie uczestniczyłyby w finansowaniu ogólnej sumy korekt proporcjonalnie do ich względnej zamożności;
- ustalenie progu na poziomie -0.35% DNB;
- zastosowanie stopy zwrotu jako zmiennej regulacyjnej o maksymalnej wysokości 66% obniżanej automatycznie w przypadku, gdy uzgodniona maksymalna wielkość refundacji zostanie przekroczona w danym roku;
- ograniczenie maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu do 7.5 miliardów euro.

W kategoriach bezwzględnych, Zjednoczone Królestwo będzie zdecydowanie największym beneficjentem uogólnionego mechanizmu korekty, otrzymując średnio rekompensatę netto przekraczającą 2 miliardy EUR rocznie, czyli w przybliżeniu kwotę dwukrotnie większą od kwoty netto, jaką otrzymałaby Dania.

W poniższej tabeli podano szacowane salda budżetowe netto za rozpatrywany okres przy proponowanym UMK i porównano je ze scenariuszami pozostałych dwóch wariantów.

---

[11] Jak na przykład kalkulacja „brytyjskiej korzyści" oraz zysków nadzwyczajnych w tradycyjnych środkach własnych.

Tabela 6. **Szacowane salda budżetowe netto** (średnia za okres **2008-2013 r.**)			
	w % DNB		
	UMK	Obecna DSW	Bez korekty
Zjednoczone Królestwo	-0.51%	-0.25%	-0.62%
Niderlandy	-0.48%	-0.56%	-0.55%
Niemcy	-0.48%	-0.54%	-0.52%
Szwecja	-0.45%	-0.50%	-0.47%
Austria	-0.41%	-0.38%	-0.37%
Włochy	-0.35%	-0.41%	-0.29%
Francja	-0.33%	-0.37%	-0.27%
Cypr	-0.33%	-0.37%	-0.28%
Dania	-0.25%	-0.31%	-0.20%
Finlandia	-0.19%	-0.25%	-0.14%
Hiszpania	0.26%	0.23%	0.32%
Irlandia	0.51%	0.47%	0.56%
Malta	1.10%	1.06%	1.16%
Belgia[12]	1.27%	1.21%	1.32%
Słowenia	1.34%	1.31%	1.40%
Portugalia	1.54%	1.50%	1.60%
Grecja	2.20%	2.16%	2.25%
Węgry	3.09%	3.06%	3.15%
Republika Czeska	3.21%	3.17%	3.26%
Słowacja	3.31%	3.27%	3.36%
Estonia	3.79%	3.76%	3.85%
Polska	3.80%	3.76%	3.85%
Litwa	4.44%	4.41%	4.50%
Łotwa	4.45%	4.40%	4.51%
Luksemburg[12]	5.84%	5.80%	5.89%

W wypadku proponowanego mechanizmu, przeciętnie, salda netto największych płatników netto znalazłyby się na porównywalnym poziomie, przy czym UK, DE, NL i SE znalazłyby się w przedziale od -0,51% do -0,45%, w porównaniu do przedziału od -0,56% do -0,25% według brytyjskiego mechanizmu korekty (oraz od -0,62% do -0,47 % bez korekty). Kilka Państw Członkowskich (FR, IT, CY i AT) miałoby salda netto średnio od -0,40% do -0,30%, przy czym saldo Austrii byłoby nieco wyższy niż pozostałej trójki. DK i FI byłyby dwoma pozostałymi mniejszymi płatnikami netto z szacowanymi średnimi saldami netto, odpowiednio, -0,19% i -0,25%.

Nawet przy ustaleniu progu na poziomie -0,35%, salda netto największych płatników netto znajdą się powyżej progu z powodu połączonego efektu częściowego zwrotu oraz uczestnictwa w finansowaniu systemu korekty. Niemniej jednak uzyskane w wyniku powyższego salda budżetowe netto płatników netto byłyby bardziej zgodne z zasadą z Fontainebleau niż obecnie obowiązujący system.

Z drugiej strony, szacowane obciążenie związane z finansowaniem całkowitej korekty dla wszystkich pozostałych Państw Członkowskich byłoby mniejsze niż według obecnego systemu.

[12] Przy wyłączeniu wydatków administracyjnych, Belgia i Luksemburg występują jako płatnicy netto.

6. ŚRODKI PRZEJŚCIOWE

Wprowadzeniu uogólnionego mechanizmu korekty nierównowagi budżetowej (UMK) powinny towarzyszyć środki przejściowe dla Zjednoczonego Królestwa, mające na celu złagodzenie wpływu finansowego, jaki miałaby ta zmiana dla tego Państwa Członkowskiego. Aby nie zwiększyć nadmiernie całkowitego kosztu korekt, stosowanie uogólnionego mechanizmu powinno być wprowadzane stopniowo dla innych kwalifikujących się Państw Członkowskich.

Wariant przedstawiony w niniejszym dokumencie jest stosunkowo prosty i opiera się z jednej strony na dodatkowych płatnościach uzupełniających dla Zjednoczonego Królestwa, a z drugiej na stopniowym wprowadzaniu innych Państw Członkowskich do UMK (natomiast Zjednoczone Królestwo weszłoby do UMK natychmiast.)

6.1. Dodatkowe płatności uzupełniające dla Zjednoczonego Królestwa

Proponuje się, aby oprócz korekt, jakie Zjednoczone Królestwo otrzyma w ramach UMK, otrzymywało ono przez okres czterech lat następujące płatności uzupełniające:

- w 2008 r.: 2,0 miliardy EUR
- w 2009 r.: 1,5 miliarda EUR
- w 2010 r.: 1,0 miliard EUR
- w 2011 r.: 0,5 miliarda EUR

Powyższe płatności uzupełniające osłabiłyby wpływ finansowy wprowadzenia UMK dla Zjednoczonego Królestwa w czterech etapach. Zjednoczone Królestwo w ostatnich latach otrzymywało korektę netto w wysokości średnio 4,6 miliarda EUR rocznie przez okres 1997-2003. W ramach UMK Zjednoczone Królestwo miałoby otrzymać średnio 2,1 miliarda EUR rocznie przez cały okres. Proponowane środki przejściowe podnoszą tę średnią roczną kwotę do 3,1 miliarda EUR.

Ponieważ takie płatności ryczałtowe stanowiłyby stopniowe wycofywanie obowiązującego systemu, byłyby one nadal finansowane zgodnie z aktualnie obowiązującymi zasadami finansowania, czyli Zjednoczone Królestwo nie uczestniczyłoby w ich finansowaniu, a udział DE, NL, AT i SE w ich finansowaniu byłby ograniczony do 25% normalnego udziału.

Ponadto proponuje się, aby wymienione płatności na rzecz Zjednoczonego Królestwa, jak również ich finansowanie, nie miały wpływu na obliczanie korekty zgodnie z proponowanym uogólnionym mechanizmem korekty (UMK). Oznacza to w szczególności, że:

- korekta w ramach UMK będzie oparta na saldach netto Państw Członkowskich, wyłączając efekt płatności uzupełniających;
- płatności uzupełniające na rzecz Zjednoczonego Królestwa nie będą brane pod uwagę dla celów maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu (limitu).

6.2. Stopniowe wprowadzanie UMK dla innych Państw Członkowskich

Aby zrekompensować zwiększone koszty wywołane proponowanymi płatnościami uzupełniającymi na rzecz Zjednoczonego Królestwa, w celu ograniczenia ogólnych kosztów finansowania w okresie przejściowym, właściwym jest ustanowienie okresu stopniowego wdrażania UMK w odniesieniu do innych Państw Członkowskich. (W celu podtrzymania toku myślenia przedstawionego w poprzednim ustępie, Zjednoczone Królestwo powinno natychmiast w pełni przystąpić do UMK).

W tym celu proponuje się stopniowe wprowadzanie stopy zwrotu, którą stosuje się do części salda netto wszystkich Państw Członkowskich przekraczającej próg. Proponuje się następujący sposób wdrażania systemu dla wszystkich Państw Członkowskich (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa, któremu od pierwszego roku zostanie przyznane 66%):

- w 2008 r.: 33%
- w 2009 r.: 50%
- w 2010 r.: 50%
- w 2011 r.: 66%

6.3. Wyniki symulacji

Ogólna wielkość korekty (czyli obejmująca zarówno płatności uzupełniające dla Zjednoczonego Królestwa, jak i UMK) wynikająca z niniejszego wniosku w sprawie systemu przejściowego wyniosłaby 7205 mln EUR w porównaniu z 6771 mln EUR w ramach proponowanego UMK średnio w okresie 2008-2013. Stanowi to wzrost rzędu ok. 430 mln EUR rocznie.

Salda netto wynikające ze stosowania opisanego wyżej złożonego stopniowego wdrażania przedstawiono w tabeli poniżej. Tabela pozwala na dokonanie porównania sytuacji przed korektą z sytuacją w ramach obowiązującej decyzji o środkach własnych oraz z sytuacją w ramach UMK bez okresu przejściowego.

Szacowane salda budżetowe netto płatników netto (średnia **2008-2013**)

w % DNB				
	Bez korekty	Obowiązując a korekta brytyjska	UMK przy progu 0,35% i limicie 7.5 mld EUR	Propozycja Komisji: UMK+ okres przejściowy
	(1)	(2)	(3)	(4)
Belgia	1,32%	1,21%	1,26%	1,26%
Republika Czeska	3,26%	3,17%	3,20%	3,20%
Dania	-0,20%	-0,31%	-0,26%	-0,26%
Niemcy	-0,52%	-0,54%	-0,48%	-0,49%
Estonia	3,85%	3,76%	3,79%	3,78%
Grecja	2,25%	2,16%	2,19%	2,19%
Hiszpania	0,32%	0,23%	0,26%	0,25%
Francja	-0,27%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Irlandia	0,56%	0,47%	0,51%	0,50%
Włochy	-0,29%	-0,41%	-0,35%	-0,36%
Cypr	-0,28%	-0,37%	-0,33%	-0,34%
Łotwa	4,51%	4,40%	4,45%	4,44%
Litwa	4,50%	4,41%	4,44%	4,43%
Luksemburg	5,89%	5,80%	5,83%	5,83%
Węgry	3,15%	3,06%	3,09%	3,09%
Malta	1,16%	1,06%	1,10%	1,09%
Niderlandy	-0,55%	-0,56%	-0,48%	-0,50%
Austria	-0,37%	-0,38%	-0,41%	-0,41%
Polska	3,85%	3,76%	3,79%	3,79%
Portugalia	1,60%	1,50%	1,54%	1,53%
Słowenia	1,40%	1,31%	1,34%	1,33%
Słowacja	3,36%	3,27%	3,30%	3,30%
Finlandia	-0,14%	-0,25%	-0,20%	-0,20%
Szwecja	-0,47%	-0,50%	-0,45%	-0,46%
Zjednoczone Królestwo	-0,62%	-0,25%	-0,51%	-0,46%

7. WNIOSKI

Pod dokonaniu przeglądu systemu środków własnych, Komisja jest zdania, iż obecny mechanizm korekty oparty na zasadzie wyłączności przestał być zasadny i proponuje wprowadzenie uogólnionego mechanizmu korekty nadmiernych nierównowag budżetowych.

ZAŁĄCZNIK 1

Zarys proponowanego uogólnionego mechanizmu korekty

Zgodnie z proponowanym mechanizmem, obliczanie korekty obejmuje następujące kroki:

1. Obliczenie całkowitej wielkości wszystkich wydatków przypisanej każdemu Państwu Członkowskiemu. Przypisane wydatki, zgodnie z aktualnym mechanizmem korekty obejmują wszystkie kategorie wydatków, które są wydatkami „wewnętrznymi" UE.[13]

2. Obliczenie udziału procentowego każdego Państwa Członkowskiego w przypisanych wydatkach.

3. Określenie udziału procentowego każdego Państwa Członkowskiego w płatnościach na środki własne. Ponieważ tradycyjne środki własne są wyłączone z kategorii dochodów, które należy uwzględnić, połączony udział w VAT i DNB środków własnych stosuje się do celów obliczania udziału każdego Państwa Członkowskiego w dochodach budżetu UE.[14]

4. Odjęcie pozycji (2) od (3) powyżej dla wszystkich Państw Członkowskich w celu uzyskania odpowiednich wartości procentowych określających saldo jako dodatnie/ujemne.

5. Dla każdego z Państw Członkowskich pomnożenie wartości procentowej z pozycji (4) powyżej przez wydatki przypisane ogółem, w celu uzyskania wkładu do budżetu/korzyści wyrażonych w euro.

6. Pomnożenie progu odpowiadającego *rozsądnemu wkładowi netto* (RNC) przez DNB (w euro) każdego Państwa Członkowskiego i odjęcie tej wartości od wyniku uzyskanego w pozycji (5).

7. Jeżeli wynik uzyskany w pozycji (6) jest większy od zera, pomnożenie wyniku z pozycji (6) przez stawkę zwrotu w celu uzyskania korekty dla każdego Państwa Członkowskiego i właściwe obniżenie stawki zwrotu, jeżeli suma wszystkich korekt przewyższa wcześniej określoną maksymalną wielkość zwrotu (patrz poniżej).

---

13 Obejmuje to w zasadzie całość aktualnych linii budżetowych po stronie wydatków 1 (rolnictwo) i 2 (działania strukturalne), jak również większość wydatków tytułu nagłówka 3 (polityki wewnętrzne) oraz 5 (administracja), jedynie z wyłączeniem niektórych mniej znaczących pozycji, których nie da sięw racjonalny sposób przypisać poszczególnym Państwom Członkowskim. Nagłówki 4 (polityki zewnętrzne), 6 (rezerwy) i 7 (wydatki przedakcesyjne) odnoszą się w sposób oczywisty do wydatków „zewnętrznych" i w związku z tym nie są brane pod uwagę.

14 Propozycja uogólnionego mechanizmu korekty powinna być możliwie najprostsza i jak najbardziej przejrzysta. Dlatego wszystkie istniejące komplikacje związane z obliczaniem wysokości obniżki dla UK, wynikające z zachowania pozycji Zjednoczonego Królestwa pod względem dochodów z roku 1984 (udział w nieograniczonym podatku VAT, obliczanie „korzyści" oraz „zysków nadzwyczajnych" w tradycyjnych środkach własnych) powinny zostać zniesione.

Całkowity koszt mechanizmu korekty, tj. suma wszystkich korekt jest ograniczona przez *maksymalną dostępną wielkość zwrotu* (ang. maximum available refund volume – MARV). Powinna ona zostać określona z wyprzedzeniem dla okresu perspektywy finansowej jako roczna suma ad-hoc.[15]

Pozycje netto przekraczające RNC kwalifikują się do zwrotu częściowego: korygująca wartość procentowa *stopy zwrotu* (refund rate – RR) stosowana do części salda budżetowego netto Państw Członkowskich, która przekracza próg (RNC). Wymieniona stopa zwrotu jest zmienną zależną, do której aktualnie stosuje się górny pułap w wysokości 66% (obecnie stosowany do korekty brytyjskiej). Rzeczywista stopa zwrotu jest naliczana na podstawie dostępnej wielkości zwrotu. W związku z tym stopa zwrotu jest automatycznie obinżana, jeżeli stosowanie maksymalnej stopy zwrotu w wysokości 66% narusza MARV.

Zwrot częściowy jest realizowany ex-post, tak, jak odbywa się to obecnie w przypadku korekty brytyjskiej.

Wynikający z powyższego wzór na obliczanie uogólnionego mechanizmu korekty jest następujący:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

jeżeli $C_x^{RR} > 0$

gdzie RR = 0.66 jeżeli $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV i

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 jeżeli $\sum_x C_x^{0.66} >$ MARV

Gdzie: TP = Całkowite płatności liczone od wysokości VAT i DNB uiszczone przez wszystkie Państwa Członkowskie odnośnie do roku *t*
TP_x = Płatności liczone od wysokości VAT i DNB uiszczone przez Państwo Członkowskie x odnośnie do roku *t*
E = Całkowite przydzielone wydatki odnośnie do roku *t*
E_x = Wydatki przydzielone Państwu Członkowskiemu x odnośnie do roku *t*
C_x^{RR} = Korekta (przy stawce zwrotu RR), która zostanie przyznana Państwu Członkowskiemu x odnośnie do roku *t*
RNC = Właściwy wkład netto (= próg) wyrażony w % DNB
Y_x = DNB w roku *t* Państwa Członkowskiego x
RR = Stopa zwrotu
MARV = Maksymalna dostępna wysokość zwrotu
$\sum_x C_x^{0.66}$ = Całkowita suma korekt, jeśli RR równa się 0,66

[15] Ustalenie poziomu MARV jest oczywiście decyzją uznaniową, która a priori nie podlega żadnym wiążącym ograniczeniom. Jednakże realizm polityczny podpowiada, że koszty finansowania korekty nie powinny przekroczyć ekwiwalentu szacowanych przyszłych kosztów finansowania korekty brytyjskiej dla tych Państw Członkowskich, które aktualnie mają pełny udział w finansowaniu, (czyli wszystkich krajów z wyjątkiem UK, DE, NL, SE i AT).

2004/0170 (CNS)

Wniosek dotyczący

DECYZJA RADY

w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 269,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 173,

uwzględniając wniosek Komisji[16],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[17],

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego[18],

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego[19],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada Europejska na posiedzeniu w Berlinie w dniach 24 i 25 marca 1999 r. stwierdziła między innymi, że system środków własnych Wspólnot powinien być sprawiedliwy, przejrzysty, oszczędny, prosty i oparty na kryteriach, które w najlepszy sposób odzwierciedlają możliwości wpłat każdego Państwa Członkowskiego.

(2) System środków własnych Wspólnot musi zapewniać odpowiednie środki na uporządkowane prowadzenie polityki Wspólnot, przy uwzględnieniu potrzeby ścisłej dyscypliny budżetowej.

(3) Zgodnie z decyzją Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich[20], dochód narodowy brutto (DNB) za ten rok określany jest według cen rynkowych, jak przewiduje Komisja przy zastosowaniu europejskiego systemu zintegrowanych rachunków gospodarczych (dalej zwanych „ESA 95”) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2223/96.

---

16 Dz.U. C […], […], str. […].
17 Opinia wydana (Dz.U. C […], […], str. […]).
18 Dz.U. C […], […], str. […].
19 Dz.U. C […], […], str. […].
20 Dz.U. L 253, z 7.10.2000, str. 42.

(4) Jeżeli modyfikacje ESA 95 spowodują znaczące zmiany w DNB, jak przewiduje Komisja zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2223/96, właściwe jest, aby Rada zdecydowała, czy te modyfikacje mają zastosowanie do celów środków własnych.

(5) Zgodnie z art. 3 ust. 1 oraz 3 ust. 2 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom, Komisja obliczyła nowe wartości procentowe pułapu środków własnych i pułapu środków przyznanych na realizację płatności, wyrażone miejscami dokładnością do dwóch miejsc po przecinku, w grudniu 2001 r. na podstawie zamieszczonego wzoru.

(6) Zgodnie z komunikatem[21] Komisji skierowanym do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie przyjęcia pułapu środków własnych i pułapu środków przyznanych na zobowiązania w związku z wejściem w życie decyzji 2000/597/WE, Euratom z dnia 12 grudnia 2001 r., maksymalny pułap środków własnych został wyznaczony na 1,24 % DNB Wspólnot według cen rynkowych, a całościowy pułap równy 1,31% DNB Wspólnot wyznaczono dla środków przyznanych na realizację zobowiązań.

(7) Jeżeli Komisja zadecyduje, że modyfikacje ESA 95 mają zastosowanie do celów środków własnych, właściwe jest zastosowanie podobnej metody w przyszłości w przypadku wystąpienia zmian w ESA 95 mających wpływ na poziom DNB.

(8) W związku z wprowadzeniem do prawa Unii Europejskiej wielostronnych umów handlowych zawartych podczas rundy urugwajskiej nie istnieje już żadna istotna różnica pomiędzy opłatami rolnymi a opłatami celnymi. W związku z tym właściwe jest wyeliminowanie tego rozróżnienia w dziedzinie budżetu UE.

(9) Właściwe jest, aby podstawa podatku od wartości dodanej Państw Członkowskich była nadal ograniczona do 50% ich DNB.

(10) Mając na celu klarowność i prostotę, proponuje się ustanowić jednolitą stawkę VAT jako stałą wartość procentową. W celu uniknięcia sytuacji, w której ta zmiana techniczna odbiłaby się na płatnościach środków VAT dokonywanych przez Państwa Członkowskie, ustalona stawka powinna odzwierciedlać bieżącą jednolitą stawkę poboru. W związku z tym jednolita stawka VAT powinna być ustalona na 0,30 %.

(11) Rada Europejska na posiedzeniu z dnia 25 i 26 czerwca 1984 r. stwierdziła, że „którekolwiek Państwo Członkowskie utrzymujące obciążenie budżetowe, które jest nadmierne w stosunku do jego względnej zamożności, może skorzystać z korekty w odpowiednim czasie”. Ponieważ kilka Państw Członkowskich o porównywalnych poziomach zamożności utrzymuje podobne obciążenie budżetowe, właściwe jest zastąpienie korekty nierównowagi budżetowej przyznanej Zjednoczonemu Królestwu zgodnie z art. 4 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom uogólnionym systemem korygowania nierównowagi budżetowej.

(12) Właściwym jest, aby wprowadzeniu uogólnionego mechanizmu korekty nierównowagi budżetowej towarzyszyły środki przejściowe dla Zjednoczonego Królestwa w celu złagodzenia wpływu finansowego, jaki miałaby ta zmiana dla tego Państwa Członkowskiego. Aby nie zwiększyć nadmiernie całkowitego kosztu korekty,

---

[21] KOM(2001) 801 wersja ostateczna.

stosowanie uogólnionego mechanizmu korekty powinno być wprowadzane stopniowo dla innych kwalifikujących się Państw Członkowskich.

(13) Komisja będzie nadal rozważać możliwość zmodyfikowania struktury środków własnych poprzez wprowadzenie opartego na opodatkowaniu środka własnego do uruchomienia od stycznia 2014 r i przedłoży Radzie odpowiedni wniosek w tej sprawie.

(14) Należy określić przepisy obejmujące przejście z systemu wprowadzonego decyzją 2000/597/WE, Euratom na system wynikający z niniejszej decyzji.

USTANAWIA NINIEJSZE PRZEPISY, KTÓRE ZALECA DO PRZYJĘCIA PRZEZ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE:

Artykuł 1

Wspólnotom przyznane zostają środki własne zgodnie z zasadami określonymi w następnych artykułach w celu zapewnienia - zgodnie z art. 269 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (zwanego dalej „Traktatem WE”) i art. 173 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej „Traktatem Euratom”) - finansowania budżetu Unii Europejskiej.

Budżet Unii Europejskiej jest, niezależnie od innych przychodów, finansowany w całości ze środków własnych Wspólnot.

Artykuł 2

1. Dochody z następujących źródeł będą składać się na środki własne wprowadzone do budżetu Unii Europejskiej:

(a) podatki, składki, kwoty dodatkowe lub wyrównawcze, kwoty lub czynniki dodatkowe, opłaty celne wynikające ze Wspólnej Taryfy Celnej i inne opłaty ustanowione lub do ustanowienia przez instytucje Wspólnot w odniesieniu do handlu z państwami nie będącymi członkami UE, opłaty celne na produkty przewidziane w poprzednim Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali, a także wpłaty i inne opłaty przewidziane w ramach wspólnej organizacji rynków cukru;

(b) stosowanie jednolitej stawki ważnej dla wszystkich Państw Członkowskich do zharmonizowanych podstaw naliczania VAT ustalonych zgodnie z zasadami Wspólnoty. Podstawa naliczania brana pod uwagę w tym celu nie będzie przekraczać 50% DNB dla każdego Państwa Członkowskiego, jak to określono w ust. 7;

(c) stosowanie stawki – która ma być określona stosownie do procedury budżetowej mając na uwadze sumę wszystkich innych dochodów – do sumy DNB wszystkich Państw Członkowskich.

2. Dochody pochodzące z wszelkich nowych obciążeń wprowadzonych w ramach wspólnej polityki, zgodnie z Traktatem WE lub Traktatem Euratom, pod warunkiem, że przestrzegana była procedura określona w art. 269 Traktatu WE lub w art. 173 Traktatu Euratom, będą również stanowić środki własne zapisywane w budżecie Unii Europejskiej.

3. Państwa Członkowskie zatrzymają jako koszty poboru 25% kwot, określonych w ust. 1 lit. a).

4. Jednolita stawka, określona w ust. 1 lit. b), stanowić będzie 0,30 %.

5. Stawka ustalona zgodnie z ust. 1 lit. c) ma zastosowanie do DNB każdego Państwa Członkowskiego.

6. Jeżeli na początku roku finansowego budżet nie będzie przyjęty, poprzednia jednolita stawka VAT oraz stawka stosowana do DNB Państw Członkowskich będą nadal obowiązywać do czasu wejścia w życie nowych stawek.

7. Do celów stosowania niniejszej decyzji, DNB za dany rok obliczany jest według cen rynkowych, jak przewidziała Komisja w zastosowaniu ESA 95 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2223/96.

Jeżeli modyfikacje ESA 95 spowodują znaczące zmiany w DNB, jak przewidziała Komisja, Rada działając jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim podejmie decyzję, czy te zmiany znajdą zastosowanie do celów niniejszej Decyzji.

Artykuł 3

1. Całkowita kwota środków własnych przydzielona Wspólnotom na pokrycie środków przyznanych na płatności nie może przekraczać 1,24% całkowitych DNB Państw Członkowskich.

2. Środki przyznane na zobowiązania zapisane w budżecie ogólnym Unii Europejskiej muszą występować w uporządkowanym ciągu, którego suma stanowi całkowitą kwotę nie przekraczającą 1,31% całkowitych DNB Państw Członkowskich.

Zachowany zostanie uporządkowany stosunek między środkami przyznanymi na zobowiązania a środkami przyznanymi na płatności dla zagwarantowania ich zgodności i umożliwienia przestrzegania w kolejnych latach pułapów stosownie do ust. 1.

3. W przypadku modyfikacji ESA 95, w wyniku której dojdzie do zmian w poziomach DNB znajdujących zastosowanie dla celów niniejszej Decyzji, pułapy płatności i zobowiązań określone w ust. 1 i 2 zostaną ponownie przeliczone przez Komisję na podstawie następującego wzoru:

$$1.24\%(1.31\%) * \frac{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \quad ESA \ aktua\ln y}{GNI_{t-2} + GNI_{t-1} + GNI_t \quad ESA \ \text{zmodyfikowany}}$$

gdzie *t* oznacza ostatni pełny rok, za który dostępne są dane Eurostatu.

Artykuł 4

1. Jakiemukolwiek Państwu Członkowskiemu doznającemu negatywnej nierównowagi budżetowej przekraczającej próg równoważny pewnej wartości procentowej jego DNB przyznana zostanie korekta. Całkowita suma korekt w danym roku nie przekroczy

maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu wyrażonej w euro. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 279 ust. 2 Traktatu WE, Rada określi zasady obliczania korekt i ich finansowania, zwłaszcza progu i maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu.

Korekta ta zostanie ustalona poprzez:

a) obliczenie dla każdego Państwa Członkowskiego nierównowagi budżetowej jako różnicy w roku budżetowym pomiędzy:

- procentowym udziałem Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych w oparciu o VAT i DNB, a

- procentowym udziałem tego Państwa Członkowskiego w całkowitych przypisanych wydatkach;

b) pomnożenie tak obliczonej różnicy przez sumę przeznaczonych wydatków;

c) odjęcie od wyniku pod lit. b) wartości DNB tego Państwa Członkowskiego pomnożonego przez próg;

d) jeżeli wynik uzyskany pod lit. c) będzie pozytywny, pomnożenie tego wyniku przez stopę zwrotu, ustaloną maksymalnie na 0,66 i, jeśli to konieczne, obniżoną proporcjonalnie w celu odzwierciedlenia maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu.

2. Stosowane są następujące środki przejściowe:

(a) Oprócz korekty wynikającej ze stosowania art. 4 ust. 1 niniejszej decyzji, Zjednoczone Królestwo otrzyma następujące płatności:

w 2008 r.: 2,0 miliarda EUR

w 2009 r.: 1,5 miliarda EUR

w 2010 r.: 1,0 miliard EUR

w 2011 r.: 0,5 miliarda EUR

Wymienione sumy zostaną sfinansowane zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 5 decyzji Rady nr 2000/597/WE, Euratom.

Wymienione sumy oraz sposób ich finansowania nie będą brane pod uwagę do celów obliczania korekty wymienionej w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszej decyzji.

(b) Maksymalna stopa zwrotu, o której mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszej decyzji zostanie stopniowo wprowadzona dla wszystkich Państw Członkowskich innych niż Zjednoczone Królestwo zgodnie z następującym harmonogramem:

w 2008 r.: 33%

w 2009 r.: 50%

w 2010 r.: 50%

w 2011 r.: 66%

Artykuł 5

1. Koszt korekt zostanie poniesiony przez wszystkie Państwa Członkowskie zgodnie z następującymi rozwiązaniami: rozłożenie kosztów zostanie najpierw obliczone w odniesieniu do udziału każdego Państwa Członkowskiego w DNB Unii Europejskiej.

2. Korekta zostaje przyznana Państwu Członkowskiemu poprzez pomniejszenie jego płatności wynikających ze stosowania art. 2 ust. 1 lit. c). Koszty ponoszone przez wszystkie Państwa Członkowskie zostaną dodane do ich płatności wynikających z zastosowania do każdego Państwa Członkowskiego art. 2 ust. 1 lit. c).

3. Komisja przeprowadzi obliczenia niezbędne do stosowania art. 4 i niniejszego artykułu.

4. Jeżeli na początku roku finansowego budżet nie będzie przyjęty, korekta przyznana Państwu Członkowskiemu oraz koszty ponoszone przez wszystkie Państwa Członkowskie w postaci zapisanej w ostatnim ostatecznie przyjętym budżecie będą nadal obowiązywać.

Artykuł 6

Dochody, do których odnosi się art. 2, będą wykorzystywane bez rozróżnienia, celem finansowania wydatków zapisanych w budżecie.

Artykuł 7

Wszelka nadwyżka dochodów Wspólnot ponad całkowite rzeczywiste wydatki w ciągu roku budżetowego zostanie przeniesiona na następny rok budżetowy.

Artykuł 8

1. Środki własne Wspólnot, określone w art. 2 ust. 1 lit. a), pobierane są przez Państwa Członkowskie zgodnie z przepisami prawa krajowego wprowadzonymi ustawą, rozporządzeniem lub aktem administracyjnym, które w razie potrzeby zostaną dostosowane, aby spełniały wymagania określone przez zasady Wspólnoty.

Komisja zbada w regularnych odstępach czasu przepisy prawa krajowego przekazywane jej przez Państwa Członkowskie, przekaże Państwom Członkowskim korekty, które uważa za niezbędne w celu zapewnienia ich zgodności z zasadami Wspólnoty, oraz złoży sprawozdania władzom budżetowym.

Państwa Członkowskie udostępnią Komisji środki przewidziane w art. 2 ust. 1 lit. a) – c).

2. Bez uszczerbku dla audytu rachunków i dla skontrolowania, czy są one legalne i prawidłowe, jak ustanowiono w art. 248 Traktatu WE i w art. 160C Traktatu Euratom – takie audyty i kontrole dotyczą głównie rzetelności i skuteczności krajowych systemów i procedur określania podstawy dla środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB - oraz bez wpływu na zastosowanie rozwiązań w zakresie inspekcji przewidzianych w art. 279 ust. 1 lit. b) Traktatu WE i w art. 183 lit. c) Traktatu Euratom, Rada działając jednomyślnie na wniosek Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim przyjmie przepisy niezbędne do

zastosowania niniejszej Decyzji i umożliwienia inspekcji poboru oraz udostępniania Komisji i wpłacania przychodów, określonych w art. 2 i 5.

Artykuł 9

Komisja przedłoży Radzie wniosek dotyczący modyfikacji struktury środków własnych poprzez wprowadzenie opartego na opodatkowaniu środka własnego do uruchomienia od 1 stycznia 2014 r.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie zostaną powiadomione o niniejszej decyzji przez Sekretarza Generalnego Rady i niniejsza decyzja zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadomią Sekretarza Generalnego Rady o zakończeniu procedur związanych z przyjęciem niniejszej decyzji zgodnie z ich odpowiednimi wymogami konstytucyjnymi.

Niniejsza decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po otrzymaniu ostatniego z powiadomień, określonych w akapicie drugim. Zacznie ona obowiązywać w dniu 1 stycznia 2007 r.

2. a) Stosownie do lit. b), decyzja 2000/597/WE, Euratom traci moc z dniem 1 stycznia 2007 r. Wszelkie odniesienia do decyzji Rady z dnia 21 kwietnia 1970 r. na temat zastąpienia wkładów finansowych Państw Członkowskich przez środki własne Wspólnot[22], do decyzji Rady 85/257/EWG, Euratom z dnia 7 maja 1985 r. na temat systemu środków własnych Wspólnot[23] oraz do decyzji 88/376/EWG, Euratom, do decyzji 94/728/WE, Euratom lub do decyzji 2000/597/WE, Euratom należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji.

b) Art. 2, 4 i 5 decyzji 88/376/EWG, Euratom, 94/728/WE, Euratom i 2000/597/WE, Euratom nadal mają zastosowanie do obliczania i dostosowywania przychodów należnych ze stosowania jednolitej stawki ważnej dla wszystkich Państw Członkowskich w odniesieniu do podstawy VAT określanej w jednolity sposób i mieszczącej się w przedziale 50% do 55% PNB lub DNB każdego Państwa Członkowskiego, zależnie od właściwego roku, oraz do obliczania korekty nierównowagi budżetowej przyznanej Zjednoczonemu Królestwu na lata 1988-2006.

c) W przypadku kwot, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a), które powinny zostać udostępnione przez Państwa Członkowskie przed dniem 28 lutego 2001 r. zgodnie ze stosownymi zasadami Wspólnoty, Państwa Członkowskie będą nadal zatrzymywać 10% tych kwot na poczet kosztów poboru.

---

22 Dz.U. L 94 z 28.4.1970, str. 19.

23 Dz.U. L 128 z 14.5.1985, str. 15. Decyzja uchylona decyzją 88/376/EWG, Euratom.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący
[…]

UZASADNIENIE

Celem niniejszego wniosku jest ustanowienie środków wykonawczych dla korekty nierównowagi budżetowej przewidzianej w decyzji Rady o systemie środków własnych Wspólnot z dnia (…) r. Niniejszy wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zastępuje „Metodę Kalkulacji" z dnia 29 września 2000 r.[24].

[24] *Kalkulacja, finansowanie, płatność i wprowadzanie do budżetu korekty nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady o systemie środków własnych UE* (Rada Unii Europejskiej, 10646/00 ADD 2).

2004/0171 (CNS)

Wniosek dotyczący

ROZPORZĄDZENIE RADY

w sprawie środków wykonawczych mających na celu korektę nierównowagi budżetowej zgodnie z art. 4 i 5 decyzji Rady z dnia (…) o systemie środków własnych Wspólnot Europejskich

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 279 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 183,

uwzględniając decyzję Rady 200x/xxx/WE, Euratom z (…) o systemie środków własnych Wspólnot Europejskich[25], w szczególności jej art. 4 i 5,

uwzględniając wniosek Komisji[26],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[27],

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego[28],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z decyzją Rady z dnia (…) r. korekta nierównowagi budżetowej przyznana Zjednoczonemu Królestwu zgodnie z art. 4 decyzji Rady 2000/597/WE, Euratom zostaje zastąpiona uogólnionym systemem korygowania nadmiernej ujemnej nierównowagi budżetowej.

(2) Zgodnie z decyzją Rady z (…), Rada ustanawia środki wykonawcze dla kalkulacji tych korekt i ich finansowania, a w szczególności wysokość progu oraz maksymalną dostępną wielkość zwrotu.

(3) Właściwe jest zdefiniowanie kategorii wydatków i dochodów, które mają być uwzględnione przy kalkulacji korekt.

(4) Właściwe jest ustalenie zasad wprowadzania tych korekt do budżetu,

---

25 Dz.U. L […] z […], str. […].
26 Dz.U. C […] z […], str. […].
27 Dz.U. C […] z […], str. […].
28 Dz.U. C […] z […], str. […].

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Obliczenie kwoty korekty na podstawie nierównowagi budżetowej Państw Członkowskich w roku *t* zgodnie z art. 4 decyzji Rady z (…) będzie miało miejsce poprzez:

a) obliczenie dla każdego Państwa Członkowskiego nierównowagi budżetowej jako różnicy pomiędzy:

- udziałem procentowym tego Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB odnoszących się do roku *t*, a

- udziałem procentowym danego Państwa Członkowskiego w całkowitych przydzielonych wydatkach;

b) pomnożenie w ten sposób uzyskanej różnicy przez całkowite przydzielone wydatki;

c) odjęcie od wyniku pod lit. b) wartości DNB (dochodu narodowego brutto) tego Państwa Członkowskiego pomnożonej przez próg;

d) jeżeli wynik uzyskany pod lit. c) jest dodatni, pomnożenie tego wyniku przez stopę zwrotu, ustaloną na poziomie minimum 0,66 i, jeśli to konieczne, zmniejszonej proporcjonalnie przy uwzględnieniu maksymalnej dostępnej wielkości zwrotu.

2. Wynik otrzymany z działań w lit. od a) do d) odpowiada następującemu wzorowi:

$$C_x^{RR} = \left[\left(\frac{TP_x}{TP} - \frac{E_x}{E}\right) * E - RNC * Y_x\right] * RR$$

jeśli $C_x^{RR} > 0$

gdzie RR = 0.66 jeśli $\sum_x C_x^{0.66} \leq$ MARV i

RR = $\frac{MARV}{\sum_x C_x^{0.66}}$ * 0.66 jeśli $\sum_x C_x^{0.66} >$ MARV

Gdzie: TP = Całkowite płatności liczone od wysokości VAT i DNB uiszczone przez wszystkie Państwa Członkowskie odnośnie do roku *t*
TP_x = Płatności liczone od wysokości VAT i DNB uiszczone przez Państwo Członkowskie x odnośnie do roku *t*
E = Całkowite przydzielone wydatki odnośnie do roku *t*
E_x = Wydatki przydzielone Państwu Członkowskiemu x odnośnie do roku *t*
C_x^{RR} = Korekta (przy stawce zwrotu RR), która zostanie przyznana Państwu Członkowskiemu x odnośnie do roku *t*
RNC = Właściwy wkład netto (= próg) wyrażony w % DNB
Y_x = DNB w roku *t* Państwa Członkowskiego x

RR = Stopa zwrotu
MARV = Maksymalna dostępna wysokość zwrotu
$\sum_x C_x^{0.66}$ = Całkowita suma korekt, jeśli RR równa się 0,66

3. Dla celów obliczenia korekt, płatności liczone od wysokości VAT i DNB nie będą zawierać płatności związanych z korektami.

Artykuł 2

1. Próg, o którym mowa w art. 1, równy będzie 0,35 % DNB danego Państwa Członkowskiego.

2. Maksymalna dostępna wysokość zwrotu (MARV), o której mowa w art. 1, będzie równa 7,5 miliarda EUR.

Artykuł 3

1. Rozłożenie całkowitych kosztów korekt zgodnie z art. 5 decyzji Rady (…) zostanie obliczony proporcjonalnie do udziału każdego Państwa Członkowskiego w całkowitym DNB Unii Europejskiej w roku *t*.

2. Korekta będzie przyznana Państwu Członkowskiemu poprzez zmniejszenie jego płatności wynikających z zastosowania art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji Komisji (…).

3. Koszt korekt ponoszony przez wszystkie Państwa Członkowskie zostanie dodany do ich płatności wynikających z zastosowania dla każdego Państwa Członkowskiego art. 2 ust. 1 lit. c) decyzji Komisji (…).

Artykuł 4

1. Pojęcie wydatków stosowane przy obliczaniu korekt odpowiadać będzie rzeczywistym płatnościom (zrealizowanie przyznanych środków na płatności) dokonanym w danym roku (roku *t*) w ramach środków przyznanych na ten rok jak również płatnościom z tytułu przeniesienia niewykorzystanych przyznanych środków na płatności na rok następny (z roku *t* na rok *t+1*). Uwzględniane będą tylko wykorzystane środki przyznane na płatności, tzn. kwota faktycznie dokonanych płatności.

2. Przyznawanie wydatków poszczególnym Państwom Członkowskim regulowane będzie według następujących zasad:

Ogólnie, płatności będą przyznane Państwu Członkowskiemu, na terenie którego zamieszkuje główny odbiorca. Niemniej jednak, w przypadkach, gdy Komisja jest świadoma, że dany odbiorca działa jako pośrednik, kiedykolwiek to będzie możliwe, płatności zostaną przydzielone temu Państwu Członkowskiemu (Państwom Członkowskim), w którym (których) zamieszkuje (zamieszkują) ostateczny beneficjent (beneficjenci), zgodnie z ich udziałami w tych płatnościach.

Całkowite przyznane wydatki zostaną oparte na całkowitych wydatkach budżetu ogólnego Unii Europejskiej, z wyłączeniem następujących dwóch głównych kategorii wydatków:

- *Wydatki na politykę zewnętrzną*, łącznie z wydatkami przedakcesyjnymi lub związanymi z rozszerzeniem w państwach nie będących członkami UE, a także innymi wydatkami na rzecz beneficjentów spoza Unii Europejskiej, takimi jak wydatki na współpracę na rzecz rozwoju, wydatki na badania poniesione poza UE, wydatki administracyjne wypłacone beneficjentom spoza UE, itd.

- *Wydatki, których nie można przydzielić lub zidentyfikować* z uwagi na ich charakter lub inne trudności, takie jak wydatki na reprezentację, delegacje oraz spotkania formalne i inne, a także płatności związane z transgranicznymi inicjatywami Wspólnoty, promocją współpracy pomiędzy regionami i innymi działaniami transgranicznymi.

Artykuł 5

1. Kwota korekt będzie ujęta w budżecie dwuetapowo:

a. wynik pierwszej tymczasowej kalkulacji kwoty korekt za rok *t* zostanie wprowadzony do wstępnego projektu budżetu na rok *t+1*. Kalkulacja zostanie dokonana na podstawie najbardziej aktualnych dostępnych danych odnoszących się zarówno do dochodów jak i wydatków;

b. wynik ostatecznej kalkulacji kwoty korekt za rok *t* zostanie zapisany w budżecie korygującym na rok *t+3*. Kalkulacja dokonana zostanie w oparciu o dane o podstawach VAT, DNB oraz przyznane wydatki odnośnie do roku *t* znane na dzień 31 grudnia roku *t+2*, które tam, gdzie znajduje to zastosowanie, zostaną przeliczone na euro według średniego rocznego kursu wymiany w roku *t*.

W celu obliczenia udziału każdego Państwa Członkowskiego w sumie całkowitych płatności do środków własnych liczonych od wysokości VAT i DNB, budżet na rok *t* zostanie ponownie przeliczony na podstawie wyniku środków na płatności za rok *t*, pomniejszonego o inne dochody związane z rokiem *t* (wyłączając saldo poprzedniego wykonania lub inne salda lub poprawki sald odnoszące się do roku poprzedniego) i faktyczną kwotę tradycyjnych środków własnych udostępnionych w roku *t*. Pozostała kwota zostanie sfinansowana środkami własnymi liczonymi od wysokości VAT do wielkości jednolitej stawki poboru VAT oraz środkami liczonymi od wysokości DNB do wielkości pozostałej kwoty niezbędnej do zbilansowania budżetu.

2. Finansowanie korekt, o których mowa w powyższym ust. 1 lit. a), obliczone zostanie na podstawie najnowszych danych o DNB Państw Członkowskich za rok *t* dostępnych podczas sporządzania wstępnego projektu budżetu.

3. Kalkulacja końcowa zostanie także dokonana w odniesieniu do finansowania korekt za rok *t*, o których mowa w powyższym ust. 1 lit. b). Kalkulacja zostanie dokonana na podstawie DNB Państw Członkowskich w roku *t* określonego na dzień 31 grudnia roku *t+2* i przeliczonego, w stosownych przypadkach, na euro według rocznego średniego kursu wymiany w roku *t*. Ostateczne dane finansowe zostaną odniesione do płatności związanych z korektami za rok *t* wprowadzonymi już do budżetu na rok *t+1*. Salda odnośnie do danego Państwa Członkowskiego zostaną wprowadzone do odpowiednich rozdziałów budżetowych

budżetu korygującego, o którym mowa w ust. 1 lit. b), i przeliczone na walutę krajową według średniego rocznego kursu wymiany za rok *t*.

Artykuł 6

Niniejsze Rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***.** Niniejsze Rozporządzenie staje się skuteczne tak jak przewidziano w art. 10 decyzji Rady (…).

Niniejsze Rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący
[…]